

Povodom Vučićeve žalopojke iz Beograda

Mustafa Cerić (bhmedia)

Znam, nisi se promijenio, ali si htio da mene uvjeriš da jesi.

Htio si da ja u tebi vidim spasitelja, faktora stabilnosti na Balkanu. Dalazio si u moj grad. Ulazio si u moj hram. U obućama. Nisam se bunio, jer sam vjerovao da to nije bilo (zlo)namjerno. Iako sam znao da ništa nije slučajno. Znam, sve što govoriš i radiš, sve je izračunato. Sve je sračunato. I kad mi dijeliš slatke riječi, kao Mladić čokolade bošnjačkoj djeci u Potočarima, ti znaš šta radiš. Pripremaš me na podobnost i pokornost za tvoj zadani plan, što ti ga napisaše svesrpski mozgovi u “sveznajućem” SANU.

Dolazio si na mezar, gdje još uvijek na dan 11. jula od 1995. god. rodbina i prijatelji ispraćaju po jednu... dvije... tri... kosti od svojih najmilijih što ih jedva nalaze u jednoj od stotina primarnih i sekundarnih masovnih grobnica. Nisam bio time počašćen, ali sam bio miran. Vidio sam kako ti bošnjačka majka prošle godine u Potočarima stavlja na tvoj rever bijeli srebrenički cvijet sa jedanaest latica i zelenim okom sa pogledom u budućnost. Nisam bio oduševljen, ali sam bio ponosan na majku Bošnjakinju, koja je pokazala da ima veće i jače srce od majke Knežopoljke.

Skender Kulenović je rođen u Bosni, ali nije mogao ostati ravnodušan prema ubojstvu mladića Srđana, Mrđana i Mlađena u Srbiji. Napisao je poemu: "Stojanka majka Knežopoljka". Ima li Srbija svog Kulenovića da napiše poemu: "Hava majka Prijedorčanka". Da zaplaču za mladićima Sedinu, Medinu i Merinu? Nema Srbija Kulenovića. Srbija ima Vuka, koji dlaku mijenja, ali ćud nikako. Srbija ima Dodika, koji svakodnevno dodijava svojom pričom o bošnjačkom samoubijanju. Dodik je izgubio, odnosno izdao Bosnu pa traži mjesto u Beogradu. Ne bi li ga srpski knez sebi uzeo da mu hvalospjeve pjeva. Ali i da mu kuka o izgubljenim bitkama protiv svojih susjeda, komšija ne-Srba o kojima nema ništa lijepo da kaže. Osim da laže da su sami sebe ubijali.

Znam, voliš ti da čuješ to od Dodika. Voliš ga zato što je sličan negadašnjem tebi. Voliš da bude stalno uz tebe ili do tebe. Osjećaš se tako prvim i velikim knezom među drugim i malim srpskim knezovima. Sve oči su u tebe tada uprte. Znaš ti to very well. Ali, htio si da i ja znam pa si mi se jučer iz Beograda požalio da nemaš partnera za pomirenje sa Bosnom i Bošnjacima. Bakir te razočarao zato što je najavio da „neće bježati“. Jer ne može pobjeći i sve kad bi htio ili kad bi ga ti natjerao ili potjerao, Bakir ne može pobjeći od nove tužbe za genocid protiv Srbije. To te, vidim, jako naljutilo. Najviše te ljuti to što Bakir navodno ide protiv 35 odsto stanovništva vlastite zemlje, dok je Dodik u Beogradu, gdje traži spas za sebe u tuđoj zemlji.

Znam, htio si mi reći da nije fer što Bakir ne vodi računa o njima, dok je Dodik prisutan do Beograda, pa je stoga odsutan od njih, Srba u Bosni, o kojima ti toliko snažno brineš. Ne slažem se s tobom, ali poštujem tvoje mišljenje i tvoju potrebu da budeš stalno sa Dodikom. Nije mi to jasno, ali nisam iznenađen od Dodika, koji u zadnje vrijeme stalno bježi u Beograd. Mislim da bi se trebao posvetiti svom poslu u Bosni. Ne samo da se posveti 35 odsto stanovništva, već sto posto. Svim građanima u lijepoj našoj Bosni. Slažeš li se sa mnom? Da svi ljudi zaslužuju pažnju i brigu političara, a ne samo onaj jedan u Ševeningenu, koji nije osuđen za genocid u sedam bosanskih opština, ali jest osuđen za genocid u Srebrenici. Osuđen je zbog trogodišnjeg granatiranja i izgladnjivanja Sarajeva. O čemu i ti i Dodik možete da posvjedoćite.

Ali, vidim da vi u Beogradu ne možete nikako da shvatite kako Haag ne može da razumije da Karadžić nije kriv. On je samo provodio ono što su mu svesrpski umovi napisali u memorandumu. To je razlika između mene ili nas i tebe ili vas. Kulenović je ostavio pjesnički trag od suza za Srđana, Mrđana i Mlađena, a vi ste ostavili zločinački trag od krvi od Semina, Medina i Mehina. Ti tražiš partnera za pomirenje u Bošnjaka koji

bi zaboravio da su Sedin, Medin i Mehin ikad postojali u Bratunacu, Foči, Ključu, Prijedoru, Sanskim Mostu, Vlasenici, Zvorniku... Oni su za vas izmišljeni. Kao što je sve za vas u Bošnjaka izmišljeno: jezik, nacija, država, pravo na život... Tako vi mislite u Beogradu, u mudrom i svesrpskom SANU. Oni koji u Bošnjaka drugačije misle od toga, koji najavljuju recenziju tužbe protiv Srbije za genocid u Bosni, ti ih optužuješ da pokreću spiralu nasilja. Za mene koji pamtim, ovo nije ništa novo od tebe ili od vas. Sve je po starom. Ima samo jedna novina. Ti si, Vuče, izgubio kompas. Dodik ti pomjera kazaljku na krivu stranu pa si se izgubio. Nisi mogao izdržati da ne progovoriš. A mislio si da se možeš predstaviti boljim nego što jesi, odnosono da možeš da izgledaš manje zločudan nego što jesi. Mislio si da su se tvoje slatke priče u Sarajevu i gorki dolazak u Potočare primili u Bosni. Ali, sad ti je jasno da se ništa nije primilo od lijepog govora, niti ima koristi od ružnih poruka iz Beograda. U Bosni se primaju samo dobra djela. I iskrena obećanja nastala iz moralnog imperativa: ne slaži, ne ubij i ne ukradi.

Pošto Beograd nema namjeru da se pokaje za svoje grijehе prema Bosni, Bošnjacima i ostalim ne-Srbima, već čeka da se žrtve izvinjavaju što ga stalno iritiraju, što "pokreću spiralu nasilja", ostaje da vidimo dokada će žrtva biti kriva za uznemiravanje dželata.

Do god dželat ne shvati da zlo i dobro nisu isto, neće biti mira za žrtvu. Očekivao sam makar malo suosjećanja sa žrtvama genocida.

I od tebe, Vuče, i od Beograda.

Naivan sam opet bio.

Ali šta ću takav sam pa šta mogu.

Ništa!

Ostajem takav kakav jesam, ali budan i oprezan kakav moram biti.

Kakvi su bili moji drevni preci.

Od Kulina bana pa do naših dana.

Mustafa Cerić